

Η Νέα Δημοκρατία τα τελευταία 8 χρόνια φιλοτεχνεί ένα δήθεν φιλολαϊκό προσωπείο. Στην πράξη όμως είναι απόλυτα ανεύθυνη. Κρύβει τις προθέσεις της και ταυτόχρονα θέλει να προβάλλεται ως η προστάτιδα δύναμη όλων των αιτημάτων, όποια κι αν είναι, απ' όπου κι αν προέρχονται. Λέει «ναι σε όλα» κάτι που σημαίνει ότι αποκρύπτει τις προθέσεις της απέναντι σε ολόκληρη την κοινωνία. Ας πάρουμε ορισμένα θέματα, χαρακτηριστικά της τελευταίας 8-ετίας.

Η Νέα Δημοκρατία υποστήριξε για μεγάλο χρονικό διάστημα ότι η οικονομική πολιτική δεν θα οδηγήσει στην επίτευξη του στόχου της ΟΝΕ. Υποστήριξε μια άλλη οικονομική πολιτική στηριγμένη στην παραδοχή πως μπορούν να μειώνονται τα έσοδα του κράτους και παράλληλα να αυξάνονται οι δαπάνες. Κατά τη διάρκεια της σταθεροποίησης η Νέα Δημοκρατία ζητούσε τη μείωση της φορολογίας και την αύξηση των μισθών και των συντάξεων. Θεωρούσε πως το κράτος μπορεί να δίνει πολύ περισσότερα σε όλους εισπράττοντας πολύ λιγότερα απ' όλους. Αυτή είναι μια οικονομική συνταγή που δεν έχει εφαρμοστεί ως τώρα πουθενά στον κόσμο. Η Νέα Δημοκρατία ήθελε να εφαρμόσει αυτή τη συνταγή στην Ελλάδα. Αυτή την οικονομική συνταγή εξακολουθεί να προβάλλει ακόμα και σήμερα.

Από την πρώτη στιγμή της προσπάθειας για την ΟΝΕ η αξιωματική αντιπολίτευση ζητούσε διαρκώς περισσότερες διαρθρωτικές αλλαγές. Ως σήμερα εξακολουθεί να επαναλαμβάνει αυτή τη θέση. Πρόκειται για μια κριτική που δεν συμμερίζομαι, αλλά που θα μπορούσε να συζητηθεί σοβαρά. Δεν μπόρεσε όμως ποτέ να συζητηθεί σοβαρά γιατί ταυτοχρόνως η Νέα Δημοκρατία αντιτάχθηκε σταθερά και με οξύτητα σε όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές, που προώθησε και προωθεί η κυβέρνηση. Είπε δηλαδή, «όχι» σε όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές και βεβαίως, σε όλες τις ιδιωτικοποιήσεις, που έγιναν και γίνονται. Από την Ιονική Τράπεζα το 1997 έως τα Ελληνικά Πετρέλαια το 2003.

Η ηγεσία της ΝΔ έχει διακηρύξει ότι η καλύτερη εποχή για την ελληνική οικονομία ήταν η χρονική περίοδος, που καλύπτει τις δεκαετίες του '50, του '60 και του '70. Εμείς, δεν συμφωνούμε για πολλούς λόγους. Η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας προσπάθησε να πείσει ότι η οικονομική πολιτική του «τότε» είναι η καλύτερη οικονομική πολιτική για το «αύριο». Πραγματικά αυτή η θέση δεν αξίζει κανένα σχολιασμό. Είναι και οικονομικά επικίνδυνα και πολιτικά ανιστόρητη.

Γιατί όμως επέμενε η Νέα Δημοκρατία σ' αυτή την πολιτική θέση; Είναι ευκαιρία να υπενθυμίσουμε σήμερα στο Κοινοβούλιο πως όταν τελείωσε αυτή η «χρυσή τριακονταετία» και ήρθε για πρώτη φορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην εξουσία, οι αγρότες έπαψαν να έχουν συντάξεις και ενισχύσεις. Τα σύγχρονα νοσοκομεία και κέντρα υγείας, που υπήρχαν σε όλη τη χώρα, έκλεισαν. Στη θέση της διάχυτης ευημερίας ήρθε η γενικευμένη φτώχεια. Σταμάτησαν όλα τα μεγάλα έργα στην περιφέρεια και όσα είχαν γίνει γκρεμίστηκαν. Για πρώτη φορά εμφανίστηκαν περιφερειακές ανισότητες. Έκλεισαν μία προς μία όλες οι ανώτατες σχολές που είχαν ανοίξει σε πολλές πόλεις της Ελλάδας. Οι εργαζόμενοι έχασαν όλα τα συνδικαλιστικά τους δικαιώματα. Η ευνομία της προηγούμενης περιόδου έδωσε τη θέση της στη διαπλοκή και τη διαφθορά. Και βεβαίως, η υποδειγματική και υψηλής ποιότητας Δημοκρατία αντικαταστάθηκε από ένα αντιδημοκρατικό καθεστώς, που άρχισε να καταπιέζει συστηματικά τον ελληνικό λαό. Όλα αυτά έγιναν από τότε που εκλέχτηκε για πρώτη φορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτά επαναλαμβάνει με ιδιαίτερη οξύτητα η Νέα Δημοκρατία τα τελευταία χρόνια. Αυτό είναι το **«μυθιστόρημα της αξιωματικής αντιπολίτευσης»**. Προφανώς λοιπόν γι' αυτό η Ν.Δ. εξακολουθεί να μην ανανεώνεται σε απόψεις, ιδέες και πρόσωπα. Είναι φυσικό να θέλει να παραμένει και σήμερα

με ιδέες και πρόσωπα που χαρακτήρισαν εκείνη τη «χρυσή εποχή» για την Ελλάδα. Δεν θέλει να χάσει το νήμα.

Από το 1996 και για πολλά χρόνια μετά η αξιωματική αντιπολίτευση υποστήριξε την άποψη πως η εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης δεν εξυπηρετεί τα εθνικά θέματα και απομακρύνει το στόχο της ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δήλωνε διαρκώς για «εθνικές υποχωρήσεις» και για «οσφυοκαμψία» της κυβέρνησης απέναντι στην Τουρκία. Για ένα μεγάλο διάστημα της οκταετίας τα εξωτερικά θέματα ήταν πεδίο θερμής πολιτικής αντιπαράθεσης με ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας. Όταν η επιτυχία φάνηκε η Νέα Δημοκρατία διεμήνυσε ότι στήριξε την πολιτική αυτή. Τα πρακτικά της Βουλής ωστόσο μαρτυρούν μια εντελώς διαφορετική συμπεριφορά.

Στη μεγάλη συζήτηση για το ασφαλιστικό η Νέα Δημοκρατία παρακολουθούσε όπως παρακολουθούν οι ανταποκριτές ξένου τύπου. Δεν θεώρησε ότι έπρεπε να καταθέσει την δική της πρόταση. Δική της πρόταση όμως υπήρχε. Ήταν η πρόταση να υπολογίζεται η σύνταξη με βάση τις αμοιβές όλων των ετών εργασίας. Το επίσημο προγραμματικό κείμενο που υποστήριζε αυτή την

δραστική μείωση των συντάξεων αποσύρθηκε μόλις ο Τύπος ανακάλυψε την ύπαρξή του. Πρόκειται για κομμάτι του λεγόμενου «κρυφού προγράμματος». Αυτό που η ΝΔ θέλει να περάσει λαθραία από την κάλπη και να το εμφανίσει μετά.

Την πρώτη και τη δεύτερη τετραετία η ΝΔ καταψήφισε στη Βουλή όλες τις συμβάσεις για όλα τα μεγάλα δημόσια έργα. Υποστήριξε ότι τα έργα γίνονται με τους λεγόμενους «νόμους της διαπλοκής», που έχει δεσμευτεί ότι θα καταργήσει αν ποτέ έρθει στην κυβέρνηση. Για τη Νέα Δημοκρατία «νόμοι διαπλοκής» είναι όλοι οι σύγχρονοι νόμοι σχετικοί με τα δημόσια έργα, που εφαρμόζονται στην Ελλάδα, όπως και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως για παράδειγμα ο Νόμος για τη Δικαστική Προστασία και ο Νόμος για το μαθηματικό τύπο. Όπως για παράδειγμα η σύσταση διακομματικής επιτροπής ελέγχου συμβάσεων έργων και προμηθειών. «Νόμοι της Διαφάνειας» είναι ως εκ τούτου οι νόμοι που ίσχυαν έως και πριν μερικά χρόνια. Εκείνοι οι νόμοι, που επέτρεπαν ώστε τα έργα να ανατίθενται χωρίς δικαστική προστασία και χωρίς έλεγχο από διακομματική επιτροπή. Δεν είναι παράξενο που οι παλιοί νόμοι της Διαφάνειας οδηγούσαν σε μια σειρά από μισοτελειωμένα δημόσια έργα σε όλη την Ελλάδα ενώ οι Νόμοι της Διαπλοκής φτιάχνουν γέφυρες

όπως το Ρίο – Αντίρριο και αεροδρόμια όπως το Ελευθέριος Βενιζέλος. Η πραγματικότητα δεν συμφωνεί με τη Νέα Δημοκρατία. Τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα!

Στα πλαίσια του αγώνα κατά της διαπλοκής η ΝΔ ζήτησε κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001 να θεωρείται «βασικός μέτοχος» μέσου ενημέρωσης, - εκείνος δηλαδή που δεν μπορεί να συμμετέχει σε δημόσια έργα ή προμήθειες – οποιοσδήποτε κατέχει το 1% των μετοχών του Μέσου και πάνω. Η κυβέρνηση θεώρησε τη ρύθμιση αυτή υπερβολική και ψήφισε για τον καθορισμό του ορίου στο 5%. Η Νέα Δημοκρατία θεώρησε αυτή την πράξη παραχώρηση στη διαπλοκή. Την κατήγγειλε συγκεκριμένα ως «θεσμοθέτηση της διαπλοκής» δια του Συντάγματος! Αργότερα έστριψε 180 μοίρες. Μέσω επερώτησης του ευρωβουλευτή κ. Τρακατέλλη στο ευρωκοινοβούλιο κατήγγειλε τη ρύθμιση για το 5% και ζήτησε να καταργηθεί τελείως. Να μην υπάρχει καθόλου η έννοια του βασικού μετόχου. Θεώρησε ότι δεν πρέπει να υφίσταται καμία πρόβλεψη για βασικό μέτοχο και πως πρέπει όλοι οι μέτοχοι μέσου ενημέρωσης να μετέχουν σε διαγωνισμούς του δημοσίου. Που πήγε ο αγώνας ενάντια στη διαπλοκή; Καταργήθηκε μια νύχτα στις Βρυξέλλες;

ευρωπαϊκών πόρων; Και τι θα γίνει αν ανάλογες καινοτομίες εφαρμοστούν για την υπεράσπιση των συμφερόντων των αγροτών; Βεβαίως, η ηγεσία της αξιωματικής αντιπολίτευσης έχει δηλώσει αλληλέγγυα στους αγρότες. Αντιλαμβάνεται όμως την αλληλεγγύη στους αγρότες ως πειθαρχημένη σιωπή κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης για τη νέα ΚΑΠ. Και μετά το τέλος των διαπραγματεύσεων ως καταγγελία της απόφασης, που διασφαλίζει το εισόδημα των μικρών και μεσαίων παραγωγών για τα επόμενα 10 χρόνια. Γιατί η πραγματική αλληλεγγύη της ΝΔ στους αγρότες ίσως είναι η αλληλεγγύη στα συμφέροντα των μεγαλοπαραγωγών αγροτών οι οποίοι είναι και οι μόνοι, που θίγονται από τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική.

Τέλος, η ΝΔ μίλησε και μιλά για «κατάρρευση» του ΕΣΥ. Και για να αποτρέψει την κατάρρευση του ΕΣΥ προτείνει να έχουν γιατροί του ΕΣΥ τη δυνατότητα να ιδιωτικοποιήσουν το ΕΣΥ. Δηλαδή, να προσφέρουν ιδιωτικές υπηρεσίες υγείας μέσα στα νοσοκομεία του ΕΣΥ. Προφανώς, ο πολίτης θα βγει από το φάσμα της φτώχειας μόνο αν κληθεί να πληρώνει για τις υπηρεσίες υγείας του ΕΣΥ.